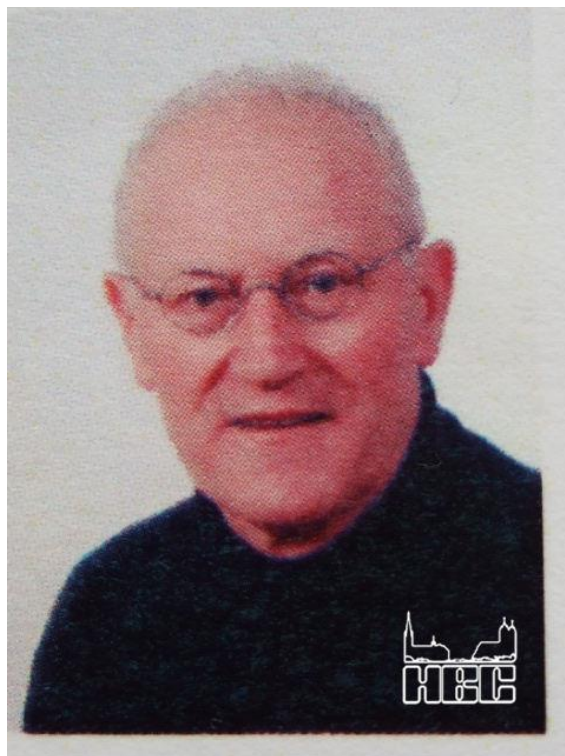

Het bidprentje van Johan Kapteijns

*22 april 1938 te Eindhoven † 3 maart 2010 te Eindhoven

Johan Kapteijns is bij velen vooral bekend als de oud-directeur van de Budelse R.K. Mavo Sint-Oda.

Johan Kapteijns werd geboren op 22 april 1938 in het Eindhovense stadsdeel Gestel. Johan trouwde in 1965 met Baps van Soest uit Budel en woonde aan de Maarheezerweg in Budel, daar waar de hele familie Van Soest woonde. Johan en Babs kregen twee zonen, Arjan en Jeroen.

Na zijn opleiding aan de kweekschool begon Johan Kapteijns als leerkracht op de Maria Reginaschool in Eindhoven. Hij behaalde in 1960 de hoofdakke. Na vijf jaar, waarin hij en passant nog zijn MO Frans behaalde, kwam Johan te staan aan een basisschool in Weert, waarna hij in 1966 (door een ontstane vacature) als leraar kon beginnen op de Mulo te Budel.

Lerarenkorps 1977; achteraan v.l.n.r. Jac. van Knippenberg, Tom van Mierlo, Frits van der Steen, Vrins Slenders, Fried den Ouden, Marijn Kerkhofs, Arnold Perenboom, Fred Bakens, Harrie Martens (conciërge) en directeur Johan Kapteijns; vooraan v.l.n.r.: Piet van Gils, Charles Brandts, Jan Nagel, Fons van Gils en gymlerares Els Barten (collectie: T. van Mierlo, Soerendonk).

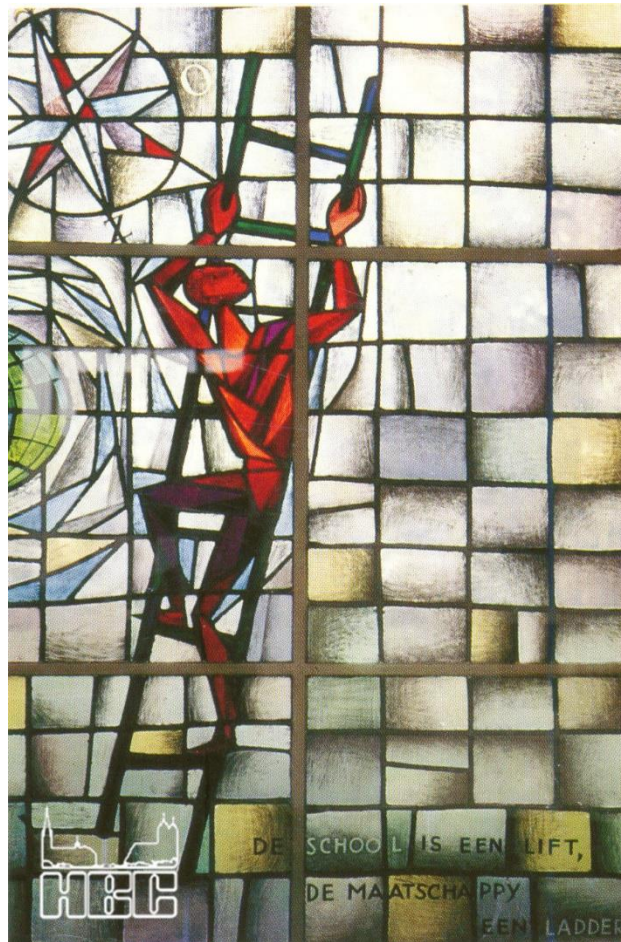

In 1968 ging hij (bij de invoering van de Mammoetwet) tevens de functie van decaan vervullen, waardoor hij zich een dag per week mocht 'uitroosteren' voor contacten en overleg met de leerlingen en hun ouders. Een soort 'vertrouwensfunctie' waar velen nog goede herinneringen aan bewaren.

Heemkundekring 'De Baronie van Cranendonck'

<https://heemkundekringcranendonck.nl>

Johan Kapteijns werd in 1972 benoemd tot adjunct-directeur van Mavo St. Oda; Frinz Slenders was op dat moment directeur. In 1975 wisselden zij beiden van functie: een unieke situatie met wederzijdse maar ook algemene instemming van leerkrachten en bestuur!

In 1993 vond een fusie plaats met de LTS tot het 'Grenslanccollege', waarbij Johan Kapteijns één van de 2 directeuren werd. Toen het voortgezet onderwijs in Budel dreigde te verdwijnen, behoorde Johan Kapteijns tot de mensen die op de barricaden stonden om dit voor Budel te behouden. Dat resulteerde uiteindelijk in het 'Junior College', een dependance van het Bisschoppelijk College in Weert. Johan werd toen de locatie-directeur van de vestiging in Budel en werd tevens lid van het gezamenlijke managementteam.

Johan kreeg in die periode ook te kampen met gezondheidsproblemen. In 2000 stopte Johan op 62-jarige leeftijd met zijn werkzaamheden, omdat hij gebruik kon maken van de prepensioenregeling. Met zijn gezondheid ging het jarenlang op en af. Johan Kapteijns overleed op 3 maart 2010 op 71-jarige leeftijd.

Een lieve echtgenoot, een vader uit duizenden, een superopa.

Opgegroeid in Gestel in een gezin van negen zonen. De band met zijn broers was extra sterk door het vroege overlijden van opa Kapteijns en de tragische verkeersongelukken van de jongste broer Albert en later Moeke Kapteijns.

In 1965 trouwt Johan met Babs van Soest, de liefde van zijn leven. Een huwelijk van bijna 45 jaar, waarin ze lief en leed hebben gedeeld en elkaar door dik en dun hebben gesteund.

Door zijn huwelijk kwam Johan in Budel. Er werden twee zonen geboren, een huis werd gebouwd in de familie-enclave aan de Maarheezerweg met vijf gezinnen op een rij.

Johan was een onderwijzer in hart en nieren. Het les geven was voor hem een tweede natuur. Als leraar en later directeur van de RK Mavo Sint-Oda en na de fusies Grenslanccollege en het Bisschoppelijk College vestiging Budel heeft hij zich 34 jaar ingezet voor het voortgezet onderwijs in Budel.

In ruim veertig jaar is Budel helemaal zijn dorp geworden. Op vele manieren heeft hij de Budelse gemeenschap gediend.

In 1996 en 2007 werd Johan getroffen door ernstige ziektes. Tweemaal knokte hij zich met veel wilskracht door die moeilijke periodes heen. We zijn dankbaar voor de vele mooie dingen, die hij daarna nog heeft meegemaakt.

Erg veel plezier heeft hij gehad met zijn kleinzonen Joep en Max. Het is jammer dat Johan de geboorte van zijn derde kleinkind komende zomer niet mee heeft mogen maken.

Bij het grote verdriet dat we nu voelen, vinden we troost in de vele mooie herinneringen die we aan Johan hebben. Herinneringen die we ons hele leven zullen koesteren.

Zie ook: [Aa-kroniek 2009-1](#)